

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Dvůr Míče, s.r.o.**, Nový Dům 59, Okr. Rakovník, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, Vršovická 65, Praha 10, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 17.1.2008, čj. 500/1471/503 21/07

t a k t o :

Rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 17.1.2008, čj. 500/1471/503 21/07
s e z r u š u j e a věc se žalovanému vrací k dalšímu řízení.

Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 6.800,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, jímž bylo změněno rozhodnutí Správy chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko čj. 01677r/KV/07 ze dne 24.7.2007 o uložení pokuty ve výši 400 000,- Kč, a to tak, že text za slovy „se dopustila protiprávního jednání“ *tím, že ve dnech od 14.8.2006 do 16.8.2006 zničila bez povolení skupinu dřevin rostoucích mimo les, na pozemcích 217/1, 852 a 206 v k.ú. Městečko o celkové výměře 1200 m². Tím spáchala správní delikt zničení skupiny dřevin rostoucích mimo les bez povolení podle § 88 odst. 1 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb.*, byl nahrazen textem : *podle § 88 odst. 1 písm. a) zákon č 114/1992 Sb. tím, že v chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko ve dnech od 14.8.2006 do 16.8.2006 na části pozemků parc. č. 217/1, 852 a 206 v k.ú. Městečko u Křivoklátska v celkovém rozsahu cca 1200 m² vytrháním skupiny dřevin rostoucích mimo les, jejich odstraněním na sousední pozemky, úpravou plochy a jejím začleněním do přilehlého pole, nedovoleně změnila dochovaný stav přírody ve zvláště chráněném území. V ostatním zůstal výrok prvostupňového rozhodnutí nezměněn.*

Žalobce namítl, že nebylo prokázáno naplnění všech znaků skutkové podstaty správního deliktu. Žalobce si je sice vědom toho, že z jeho strany se jedná o odpovědnost

objektivní, vždy však musí být prokázáno protiprávní jednání. To se však podle žalobce v daném případě nestalo, neboť z žádných důkazů nevyplývá, že by to byl žalobce, kdo skupinu dřevin zničil. Žalovaný nesprávně zhodnotil provedené dokazování, neboť jednotlivé důkazy jednání žalobce neprokazují. Správní rozhodnutí bylo vydáno na základě domněnek a spekulací. Z žádného důkazu nevyplývá, že by traktor společnosti vytrhával a likvidoval zeleň na předmětných pozemcích. To neprokazuje ani pořízená fotodokumentace ani svědecké výpovědi. Na fotografii je sice traktor zachycen, ale nikoli jak likviduje zeleň. Fotografie mohla být navíc pořízena kdykoli jindy, než tvrdí oznamovatelé. Je nepochybné, že se na místě v některých dnech mohl žlutý traktor společnosti pohybovat a mohl být zachycen při běžné polní údržbě. Jednotlivými důkazy provedenými policií však je vyloučeno, že by se některý z řidičů společnosti v místě vyskytoval v předmětných dnech. Jednatelka společnosti popsala, že se zaměstnanci zdržovali při plnění pracovních úkolů v jiných místech. Nelze vyloučit, že poškození zeleně způsobil někdo jiný. V pochybnostech se musí rozhodnout ve prospěch obviněného. Hodnocení důkazů je účelové a zjevně v neprospěch žalobce. I ve správním řízení je třeba dodržovat zásadu zjištění objektivní pravdy a pouze v případě nepochybného zjištění viny lze rozhodnout, že se subjekt protiprávního jednání dopustil. Tomu provedené důkazy nenasvědčují a závěry správního orgánu jsou tak ryze spekulativní. Žalobce navíc poukazuje na zjevnou šikanu ze strany správního orgánu prvního stupně a jejích pracovníků, proto vznesl námitku podjatosti. Rozhodnutí je nezákonné z důvodů procesních vad správního řízení a protiprávního zhodnocení provedených důkazů. Žalobce žádal, aby soud rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobci právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce žalobu podal zastoupen advokátem Mgr. Janem Olšiakem, který soud podáním soudu došlým dne 15.11.2010 informoval o ukončení zastoupení.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že protiprávní jednání žalobce má za dostatečně prokázané. Klíčovým důkazem je očitě svědectví D.M., který byl v uvedené lokalitě při ničení porostů přítomen a byl schopen identifikovat jak oba pracovní stroje žalobce, tak jednoho ze dvou řidičů, kteří likvidační práce s těmito stroji prováděli. Uvedené je v souladu se zjištěními pracovníků správního orgánu prvního stupně, kteří následně na základě oznámení pana M. na místo přijeli a zaznamenali jak čerstvě vytrhané a na sousední pozemky odklizené porosty, tak závěrečné úpravy terénu dané lokality. Tyto závěry nebyly zpochybněny v průběhu policejního šetření. Z výsledků svědků-zaměstnanců a jednatelky žalobce v žádném případě nevyplývá, že by alespoň někteří v úvahu přicházející zaměstnanci - řidiči žalobce, nemohli být v inkriminované době v lokalitě přítomni; svědci si povětšinou na okolnosti z té doby nevzpomínají a pokud uvádějí některé činnosti, které v dané době zřejmě konali, nelze z toho vzhledem k místním a časovým souvislostem (malá vzdálenost, malá časová náročnost likvidačních prací) dovodit, že k projednávanému zásahu nemohlo z jejich strany dojít. Žalovaný poukázal i na závěr policie, která ve svém odevzdání věci k projednání jiného správního deliktu uvádí, že k protiprávnímu jednání došlo a výpovědi zaměstnanců žalobce jsou účelové. K námitce podjatosti žalovaný odkázal na příslušnou část napadeného rozhodnutí. Žádal zamítnutí žaloby jako nedůvodné.

Z podnětu podané žaloby soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán a vycházel při tom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ust. § 75 odst. 1,2 s.ř.s. V souladu s § 51 odst. 1 s.ř.s. soud ve věci rozhodl bez jednání.

Z obsahu správního spisu vyplývá, že Agentura ochrany přírody a krajiny, Správa CHKO Křivoklátsko podáním ze dne 6.11.2006 podala trestní oznámení na neznámého pachatele, s tím, že v rámci kontrolní činnosti dne 16.8.2006 zjistila, že na vyjmenovaných pozemcích polní enklávy Míče došlo k likvidaci zeleně. Do spisu je založen Záznam Správy CHKO Křivoklátsko z prověření (v záznamu blíže nekonkretizovaného) oznámení, který je datován dnem 16.8.2006 a podle kterého bylo na místě zjištěno poškození dřevin a byla pořízena fotodokumentace. Záznam uvádí, že po příjezdu na místo zahlazoval traktor stopy po likvidaci zeleně, a dále: „traktor jsme chtěli zastavit, ale nebylo to možné, řidič se usmíval a ujel“. Do spisu je založena fotodokumentace, na jedné z pořízených fotografií je zachycen červený traktor. Ze samotné fotodokumentace není patrné, kterého dne byla tato fotodokumentace pořízena, spis obsahuje ještě další fotografie opatřené poznámkou: „foto 8.2.07.“

Policie ČR v rámci úkonů v trestním řízení přibrala ve věci Agenturu ochrany přírody a krajiny ČR k podání znaleckého posudku, který je založen do spisu. Dále policie pořídila úřední záznamy o podaném vysvětlení podle § 158 odst. 5 trestního řádu, *podle kterého o obsahu vysvětlení, která nemají povahu neodkladného nebo neopakovatelného úkonu, se sepíše úřední záznam. Úřední záznam slouží státnímu zástupci a obviněnému ke zvážení návrhu, aby osoba, která takové vysvětlení podala, byla vyslechnuta jako svědek, a soudu k úvaze, zda takový důkaz provede. Nestanoví-li tento zákon jinak, úřední záznam nelze v řízení před soudem použít jako důkaz. Je-li ten, kdo podal vysvětlení, později vyslýchán jako svědek nebo jako obviněný, nemůže mu být záznam přečten, nebo jinak konstatován jeho obsah.* Úřední záznam o podaném vysvětlení byl podle § 158 odst. 5 trestního řádu sepsán s jediným společníkem společnosti žalobce (viz. výpis z obchodního rejstříku založený do spisu) P. L.G. M. dne 9.2.2007, s jednatelkou společnosti žalobce L.M. dne 9.3.2007 a se zaměstnanci společnosti žalobce P.N. a J.B. dne 21.3.2007. Nikdo ze jmenovaných nepřiznal, že se podílel na zničení dřevin, resp. na úpravách dané lokality, ani neoznačil jinou osobu, která toto učinila. Červený traktor zachycený na fotografii byl vyslýchány ztotožněn jako vlastnictví společnosti žalobce, s tím, že jej běžně obsluhují P.M., P.N. nebo J.B. Z podaných vysvětlení rovněž vyplynulo, že společnost žalobce provozuje i kolový bagr žluté barvy. Jednatelka žalobce v podaném vysvětlení uvedla, že práce zadává ona nebo její manžel a podrobně popsala práce a jiné činnosti, které podle jejího tvrzení v předmětných dnech prováděli P.M., P.N. a J.B. a svá tvrzení dokládala vážnými listky s časy příjezdů a odjezdů, dodacími listy a fakturami o provedených opravách, ubytovací knihou, ap. Jednatelka společnosti žalobce zpochybnila, zda fotografie byly pořízeny dne 16.8.2006 a uvedla, že vylučuje, že by někdo ze zaměstnanců společnosti či její manžel, na její příkaz či dle vlastního uvážení provedl poškození zeleně, může jít o cílenou provokaci a snahu společnost poškodit, např. v reakci na spor, který společnost vede s mysliveckým sdružením Eustach o náhradu škody.

Do spisu policie, posléze postoupeného správnímu orgánu, je založen i úřední záznam ze dne 19.1.2007 o provedení operativního šetření dne 18.1.2007, kdy byl ve věci dotázán člen místního mysliveckého sdružení D.M., který podle záznamu uvedl, že dne si dne 16.8.2006 v dopoledních hodinách všiml, jak někdo se žlutým traktorovým bagrem vytrhává a shrnuje zeleň remízku na okraji pole. Současně s ním po poli jezdil i červený traktor s disky a rozbagrovanou část remízku srovnával. V záznamu se uvádí, že pan M. viděl, že žlutý bagr řídí majitel zemědělské usedlosti Míče pan M., kterého osobně zná, věc telefonicky oznámil na AOPK ČR-SCHKO Křivoklátsko, asi o 1,5 hodině se na místo dostavili pracovníci Agentury a celou věc zdokumentovali. V tu chvíli však na místě byl jen červený traktor.

Policie ČR dne 17.4.2007 věc odevzdala podle § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu k projednání jiného správního deliktu osoby P. L.G. M., s tím, že následek nenaplnuje skutkovou podstatu trestného činu. Popsala jednání P. L.G. M., uvedla, že jako svědek byl zjištěn D. M. Dále uvedla, že P.M. uvedené jednání popírá, stejně tak je vylučuje i jednatelka společnosti. K věci podali vysvětlení i zaměstnanci P. N. a J. B., kteří shodně uvedli, že traktor a žlutý kolový bagr obsluhují výhradně oni dva a pan M. a nikoho jiného při jeho obsluze neviděli. Uzavřela, že z uvedených skutečností je dostatečně zjištěno, že pan M. se uvedeného skutku dopustil a jeho výpověď stejně jako výpovědi zaměstnanců společnosti jsou účelové.

Spis správního orgánu obsahuje materiály postoupené správnímu orgánu policií. Do spisu je dále založen záznam ze dne 1.5.2007 o stanovení úřední osoby, jíž je pro dané řízení Lukáš Vápeník. Prvostupňový správní orgán oznámením ze dne 24.5.2007 zahájil správní řízení proti společnosti žalobce a účastníky poučil o tom, že ve lhůtě 15 dnů se mohou vyjádřit k podkladům rozhodnutí. Oznámení o zahájení správního řízení uvádí, že jeho přílohou je poučení o právech a povinnostech, tato příloha však do spisu není založena.

Z obsahu spisu nevyplývá, že by se žalobce seznámil s podklady rozhodnutí či podal ve věci jakékoli vyjádření.

Rozhodnutím Správy chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko ze dne 24.7.2007, čj. 01677r/KV/07,S/01677/KV/07, byla žalobci uložena pokuta ve výši 400 000,- Kč za správní delikt podle § 88 odst. 1 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb. a dále povinnost uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1000,- Kč. V odůvodnění rozhodnutí prvostupňový správní orgán uvedl, že dne 16.8.2006 bylo telefonicky oznámeno panem D.M. z Městečka (členem místního Mysliveckého sdružení Eustach Křivoklát) ničení a likvidace zeleně rostoucí mimo les na území polní enklávy Míče. Pracovníci Správy dorazili na místo samé cca 20 minut po nahlášení události, na místě byla pořízena fotodokumentace a bylo zjištěno, že došlo ke zničení značné plochy zeleně na pozemcích 217/1, 852 a 206 bez souhlasu příslušného orgánu ochrany přírody (Obce Městečko). Dne 19.8.2006 podala jednatelka společnosti paní L.M. vysvětlení, kde uvedla, že o věci nic neví a že společnost Dvůr Míče ponese důsledky neprokáže-li se jinak. Správa podala dne 6.11.2006 trestní oznámení na neznámého pachatele pro podezření na spáchání trestného činu podle § 181a nebo § 181b trestního zákona. V rámci vyšetřování byl dne 9.1.2007 vydán záznam o zahájení úkonů v trestním řízení, orgán činný v trestním řízení přibral AOPK ČR k podání znaleckého posudku a vyslechl osoby P. L. G. M. - podle své výpovědi zaměstnanec Dvůr Míče, L.M.- jednatelka společnosti a P.N. a J.B.- zaměstnanci společnosti. Prvostupňový správní orgán dále uvedl, že byl vyslechnut i svědek události pan D.M. a konstatoval, že výpověď pana M., jakož i další uvedené výpovědi i ostatní opatření, posudky a záznamy, jsou součástí spisu. Dne 17.4.2007 byl celý spis odevzdán k projednání jiného správního deliktu prvostupňovému správnímu orgánu, který dne 24.5.2007 zahájil správní řízení ve věci správního deliktu podle § 88 odst. 1 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb. Ve věci samé pak rozhodl a vycházel při tom z těchto faktů:

Svědek události jasně rozpoznal řidiče žlutého traktoru, který vytrhával a likvidoval zeleň, jímž byl zaměstnanec spol. Dvůr Míče pan M.. Později se ukázalo, že společnost vlastní i druhý traktor, který v momentu likvidace zeleně jezdil na poli a srovnával vytrhané meze, a který byl vyfocen. Z výpovědi jednatelky a zaměstnanců Dvůr Míče je více než jasné, že uvedené traktory neřídí nikdo jiný než zaměstnanci spol. Dvůr Míče a to buď pan M., nebo pan N. nebo pan B. Na základě uvedeného prvostupňový správní orgán dovodil, že

likvidaci zeleně neprovedl nikdo jiný než zaměstnanci uvedené společnosti. Při stanovení výše pokuty správní orgán posuzoval rozsah zničených dřevin, způsob jejich odstraňování, hlediska tvorby krajiny a krajinného rázu. Přihlížel i k tomu, že šlo o opakovaný razantní zásah do krajiny CHKO, když za stejné porušení zákona ve stejné lokalitě již společnosti byla uložena pokuta dne 4.9.2000 ve výši 200 000,- Kč. Jednání vyhodnotil jako závažné s tím, že škoda vyčíslená znaleckým posudkem AOPK na 18 900,- Kč se týká pouze hodnoty dřevin. Uvedl, že shrnováním zeleně došlo ke zničení biotopu silně ohroženého druhu – ještěrky zelené, ohroženého druhu – ťuhýka šedého, a silně ohroženého druhu – slepýše křehkého, došlo nepochybně i k úhynu řady druhů živočichů, kteří nebyli schopni uniknout. Pokuta byla vzhledem k uvedenému uložena ve spodní polovině sazby.

V odvolání, které žalobce proti rozhodnutí podal, resp. v jeho doplnění, žalobce uplatnil obdobné námitky jako později v předmětné správní žalobě. Dále s poukazem na blíže nespecifikovanou šikanu ze strany správního orgánu a jeho pracovníků namítl podjatost celého správního orgánu a uvedl, že Ing. Kasalický jako jeden z vedoucích pracovníků je obviněn v rámci přestupkového řízení, že napadl jednatelku společnosti žalobce. Žádal, aby správní orgán byl z rozhodování vyloučen.

Žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím rozhodnutí prvostupňového správního orgánu změnil způsobem zmíněným shora. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zejména uvedl, že Policie ČR věc postoupila Správě chráněné krajinné oblasti Kokořínsko s tím, že se nejedná o trestný čin. Podle odvolacího orgánu prvostupňový správní orgán nezanedbal povinnost zjištění stavu věci, shromáždil dostatečné podklady pro rozhodnutí a skutečnosti vyplývající ze spisového materiálu poskytují dostatečnou oporu pro rozhodnutí. Změna výrokové části prvostupňového rozhodnutí je právní překvalifikací ve smyslu přílehlavěji určené skutkové podstatě protiprávního jednání k řádně doloženému skutkovému stavu. Změna rozhodnutí je v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu.

Odvolací orgán uvedl, že podle spisového materiálu není pochyb, že došlo k plošné likvidaci porostu – stromů a keřů (a to v druhové skladbě 70% trnka obecná, 20% hloh, 10% bez černý, jednotlivě brslen evropský), k jejich vytrhání i s kořeny, k úpravě ploch jejich přeoráním (příčlenění do pole) a k přemístění vytrhaných dřevin k okraji pole, resp. k navršení částí kmenů, větví a kořenů i na přilehlé pozemky, vše za využití těžké mechanizace. Likvidace dřevin byla provedena v rozsahu cca 1200 m² na dvou místech (zničením meze vybíhající do pole o ploše 930m² a plochy 275m² v horní hraně bývalé úvozové cesty). Vytrhané dřeviny byly uskladněny v okrajích pole, částečně naházené na sousední pozemky, kde manipulací s nimi byly poškozeny další křoviny. Práce byly prováděny těžkou mechanizací ve vlastnictví odvolatele. Odstranění dřevin a následná změna zarovnávaním terénu má vliv i na živočichy v lokalitě se pohybující, po začlenění míst do polní kultury se plochy pro tyto živočichy staly neobyvatelnými, jednalo se tedy o zničení biotopu živočichů, a to i zvláště chráněných (ještěrka obecná, ťuhýk šedý, slepýš křehký, případně koroptev polní, drobní pěvci). Uváděné skutečnosti o stavu místa, resp. o provádění nepovoleného zásahu, potvrzuje záznam policie ze dne 19.1.2007, záznam Správy CHKO ze dne 26.8.2006 doložený fotodokumentací, znalecký posudek Agentury ochrany přírody a krajiny ze dne 2.3.2007 vyžádaný policií, záznamy o podaných vysvětleních v rámci trestního řízení jednatelky společnosti L. M. ze dne 9.3.2007, P.M. ze dne 9.2.2007, P.N. a J.B. ze dne 31.3.2007.

Podle odvolacího orgánu je odpovědnost společnosti Dvůr Míče za protiprávní jednání dostatečně doložena, není rozhodné, který konkrétní pracovník společnosti použité

mechanismy, tj. žlutý kolový bagr či červený traktor s disky, skutečně obsluhoval; ze spisového materiálu nevyplývá, že by došlo ke zneužití pracovních strojů jinou osobou. Na přeměně dotčených míst a jejich zapojení do pole mohla mít zájem pouze společnost Dvůr Míče, a to vzhledem ke snazšímu obhospodařování. Jiná osoba takový zájem neměla. Proto nelze přisvědčit tvrzení odvolatele, že on úpravy na pozemku neprováděl.

Odvolací orgán dovodil, že došlo k naplnění ustanovení § 88 odst. 1 písm. a) zákona č. 114/1999 Sb., podle kterého orgán ochrany přírody uloží pokutu až do výše 1 000 000,- Kč právnické osobě nebo fyzické osobě při výkonu podnikatelské činnosti, pokud poškodí součást přírody ve zvlášť chráněném území, nedovoleně změní nebo ohrožuje jeho dochovaný stav. Poukázal na to, že v daném případě se jedná o chráněnou krajinnou oblast Křivoklátsko a na skutečnost, že odpovědnost za správní delikt má objektivní charakter, tedy nejde o odpovědnost za zavinění. Z dikce zákona (orgán ochrany přírody „uloží“ pokutu) vyplývá, že od uložení sankce upustit nelze. Ve vztahu k námitkám uplatněným v doplnění odvolání (které jsou obdobné žalobním důvodům) odvolací orgán konstatoval, že ze spisového materiálu je zřejmé, že účastník řízení měl dostatečný prostor seznámit se s podklady rozhodnutí, vyjádřit se k nim a označit důkazy na podporu svých tvrzení, těchto práv však o své vůli nevyužil. K námitce podjatosti „celého správního orgánu“ a konstatování o pracovníkovi Správy CHKO Ing. Kasalickém odvolací orgán odkázal na ust. § 14 odst. 1 správního řádu a uvedl, že úřední osobou, která byla oprávněná k provádění úkonů řízení, je podle záznamu ze dne 1.5.2007 založeného do spisu Lukáš Vápeník, který věc vyřizoval; písemnosti podepisoval vedoucí Správy CHKO Ing. Petr Štěpánek. Odvolatel na zahájené řízení ani jeho proběh nikterak nereagoval, tedy ani nenamítal podjatost konkrétní úřední osoby bez zbytečného odkladu. Spisový materiál neprokazuje, že by se na vyřízení věci jakkoli podílel Ing. Kasalický, přičemž není pravdou, že je jedním z vedoucích pracovníků Správy (je jedním z odborných pracovníků). Námitka podjatosti je tak zcela nepatřičná a je třeba jí odmítnout. Pouhý poukaz na obvinění ing. Kasalického v rámci přestupkového řízení z toho, že údajně napadl jednatelku odvolatele, nemůže mít na dané řízení vliv. Námitka podjatosti byla vznesena v obecné rovině a ke všem pracovníkům, proto nemůže být bez dalšího důvodem podjatosti úřední osoby ve smyslu právní úpravy. Správní řád nezná kolektivní podjatost pracovníků správního orgánu, odvolatel nedoložil žádné konkrétní skutečnosti, které by u konkrétních osob nasvědčovaly jejich poměru k věci, k účastníkům řízení či k jejich zástupcům či vlastní zájem na výsledku řízení. Daný případ nemůže odůvodňovat ani změnu příslušnosti k projednání věci na jiný úřad, z ust. § 131 odst. 4 správního řádu je zřejmé, že k delegaci přistoupí nadřízený úřad až po té, jestliže podřízený správní orgán není z důvodu vyloučení všech úředních osob (§ 14) způsobilý věc projednat a rozhodnout.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Z výše popsaného průběhu správního řízení a z obsahu vydaných rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán vycházel pouze z podkladů, které mu byly postoupeny policií při odevzdání věci k projednání jiného správního deliktu. Soud se ztotožňuje s tvrzením žalovaného uvedeným ve vyjádření k žalobě, že klíčovým důkazem je očité svědectví D.M., který měl být v vedené lokalitě při ničení porostů přítomen a měl v jednom z řidičů rozpoznat pana M. O výpovědi D.M. však policie pořídila pouze úřední záznam ze dne 19.1.2007, jehož správnost stvrzuje toliko podpis vyslyšajícího policisty. Bylo na správním orgánu, aby po odevzdání věci k projednání jiného správního deliktu provedl řádný svědecký výslech D.M. po jeho poučení ve smyslu § 55 správního řádu a umožnil žalobci být výslechu přítomen. Úřední záznam ze dne 19.1.2007 nemá hodnotu svědecké výpovědi a

nemůže důkaz svědeckou výpovědí nahradit. Za situace, kdy společník, jednatelka a zaměstnanci společnosti žalobce, kteří ve věci podali vysvětlení podle § 158 tr. řádu, účast žalobce na ničení porostů popírají a jednatelka zpochybňuje i dobu pořízení fotografií, ke spolehlivému závěru o opaku nepostačí podklady shromážděné policií, tj. záznam o prověření oznámení sepsaný dne 16.8.2006 a neoznačená fotodokumentace zachycující stav lokality včetně červeného traktoru, byť tento byl ztotožněn jako majetek žalobce. Soud dále poukazuje na to, že podle stávající judikatury platí pro správní trestání obdobné principy jako pro trestání soudní. Podle ustanovení § 158 odst. 5 trestního řádu úřední záznam, v němž je zachyceno vysvětlení osoby získané před zahájením trestního stíhání, slouží jen jako podklad k úvaze, zda osoba, která vysvětlení podala, má být vyslechnuta jako svědek. I pro správní orgán rozhodující ve věci jiného správního deliktu tedy platí, že obsahem úředního záznamu je jen jakási předběžná informace o věci, která slouží správnímu orgánu ke zvážení dalšího postupu (srovnej rozsudek Nejvyššího správního soudu 1 As 96/2008-118 ze dne 22.1.2009). Z tohoto pohledu je v dalším správním řízení třeba pohlížet na úřední záznamy o podaných vysvětleních pořízené orgány činnými v trestním řízení podle § 158 odst. 5 trestního řádu s P.M., L.M., P.N. a J.B.

Správní orgán nebyl vázán závěrem policie v odevzdání věci k projednání jiného správního deliktu (čj. ORRA-42/TČ-80-2007 ze dne 26.3.2007), že je dostatečně zjištěno, že se pan M. skutku dopustil a že jeho výpověď stejně jako výpovědi zaměstnanců společnosti jsou účelové. Povinností správního orgánu bylo věc náležitě projednat za dodržení procesních pravidel správního řádu, tedy i opatřit všechny potřebné podklady pro rozhodnutí ve věci samé. To však správní orgán neučinil. Soud posoudil jako důvodnou žalobní námitku, že provedenými důkazy nebylo prokázáno, že se žalobce protiprávního jednání dopustil.

Žalobce v žalobě dále bez dalšího poukázal na šikanu ze strany správního orgánu prvního stupně a jeho pracovníků a konstatoval, že proto vznesl námitku podjatosti. V tomto žalobním bodu žalobce neuplatnil žádné konkrétní námitky proti postupu správního orgánu, který se s námitkou podjatosti vypořádal v odůvodnění napadeného rozhodnutí způsobem, který soud popsál výše. Vzhledem k absenci skutkových a právních důvodů (§ 71 odst. 1 písm. d/ s.ř.s.) soud napadené rozhodnutí z tohoto pohledu přezkoumat nemohl. Proto pouze obecně uvádí, že ustanovení § 14 správního řádu upravuje podjatost úřední osoby (jíž je každá osoba bezprostředně se podílející na výkonu pravomoci správního orgánu), nikoli správního orgánu jako celku, přičemž účastník řízení může podjatost úřední osoby namítat jakmile se o ní dozví; pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil, pak se k námitce nepřihlédne.

Protože podaná žaloba je v námitce, že nebylo prokázáno, že se žalobce dopustil protiprávního jednání, důvodná, soud podle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a úspěšnému žalobci přiznal náhradu za zaplacený soudní poplatek ve výši 2000,- Kč. Dále za právní pomoc po dobu, kdy byl žalobce zastoupen advokátem v částce 4.800,- Kč, a to za dva úkony právní služby (převzetí věci a sepsání žaloby po 2100,- Kč a dva související paušální poplatky po 300,- Kč, podle §§ 7, 9 odst. 3 písm. f/ a 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb.). Celkové náklady řízení jsou tak ve výši 6.800,- Kč, jak je ve výroku rozsudku uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost za podmínek ust. § 102 a násl. s.ř.s., ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozsudku, prostřednictvím Městského soudu v Praze k Nejvyššímu správnímu soudu. Podle § 105 odst. 2 s.ř.s., stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 4. března 2011

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková